

MAGYAR NŐK EGY JOBB VILÁGÉRT

Idén 5 éves a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség

Egyre több fórumon hallani, egyre több felelős ember gondolja úgy, hogy a világ kevésbé lenne konfliktusokkal terhes, ha nők irányítanák. S, még ha nem fogalmazunk is ennyire sarkosan, akkor is érdemes elgondolkozni azon, nem menne-e a világ gyorsabban előre, ha a nők összefogására jobban támaszkodva keresnénk az utat egy jobb jövő felé.

Képesek rá. Bizonyítják ezt azok a méltatlanul elfeledettek, akikről csak ritkán szól a férfiak által írt történelemtudomány. És bizonyítják azok a hölgyek, akik a politikában és diplomáciában éppen úgy, mint az irodalomban, vagy más művészetekben kiemelkedőt alkottak, s alkotnak ma is. Nekik szeretnék emléket állítani, és őket szeretném közelebb hozni, - mondja Ferenczi Andrea a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség elnöke. - Jó szerencsémnek és munkámnak köszönhetően bejártam és megismertem a világot. Azt tapasztaltam, hogy a magyar nők kiemelkednek tehetségben, szépségben, ízlésben. Természetes számukra, hogy munkájukban és a családjukról való gondoskodásban egyaránt megállják a helyüket, és mindezt oly észrevétlenül teszik immár évszázadok óta, hogy szinte senki nem figyel fel érdemeikre. Azért dolgozom, - mondja Ferenczi Andrea - azért küzdök, hogy a megfelelő fórumokon, az interneten és konferenciáinkon egymásra találhassanak azok a tehetséges magyar nők, akik láthatatlan erőként képesek összefogni. Akik szakmai tudásuk és Magyarország iránti személyes elkötelezettségük alapján hozzájárulhatnak a magyar demokrácia erősödéséhez és az ország felemelkedéséhez.

Sokan voltak ilyen asszonyok a magyar történelemben. Egyik legkiválóbb ismerőjünk Dr. Frank Tibor, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Angol-Amerikai Intézetének igazgatója, a neves történész és kutató. Tavaly, a parlamentben megrendezett **Magyar Nők Világkonferenciáján** megtartott előadásában emlékezett meg róluk. Öt példát említett, öt különféle asszonysorsot. Például *Teleki Emma grófnőt*, a híres Teleki Blanka testvérét. Emmát egy francia úr, De Gerando Ágoston vette feleségül. Nem sokáig élhették azonban az erdélyi arisztokrácia szép életét. A forradalomban való aktív részvételük miatt menekülniük kellett az országból. De Gerando Ágoston 1849-ben Drezdában meghalt. Az özvegyen maradt Teleki Emma ezután igazi külpolitikusává lett a magyar forradalomnak Párizsban. Borbíró Fanni írt róla egy remek tanulmányt melyben elmondja: Emmának ebben az időszakban a magyarsága volt a legfontosabb, ezután következett az anyasága, és csak ezek után az arisztokrata származása. A kiegyezés után hazatért és több könyvet írt. Erdélyben telepedett le. A lánya, aki kolozsvári iskolaigazgató lett, lefordította Jókai Mór „A köszívű ember fiai” című regényét franciára.

De említette Frank professzor az elfeledett magyar politikus asszonyok sorában *Pulszkyné Walter Terézt* is. Ő Pulszky Ferencnek, Kossuth egykori londoni megbízottjának, titkárának, a Nemzeti Múzeum főigazgatójának a felesége, egy bécsi bankár lánya volt. Miután hozzáment a fiatal Pulszkyhoz, szenvedélyes magyar hazafi lett. Könyvet írt a magyar történelemről angolul, amely Amerikában és Angliában jelent meg. Az 1850-60-as években, a magyar emigrációban szolgált a Kossuth által képviselt eszméket. Közvetlenül a kiegyezés előtt, 1866-ban, egész fiatalon halt meg.

De kitűnő asszony volt, bár gondolatait nem a parlamentben, hanem verseiben képviselte egy magyar írónő, Lesznai Anna is. A fiatal *Lesznai Anna* a ma Szlovákiához tartozó Körtvélyesen élt, az I. világháború előtt és még utána is egy darabig. A polgári radikálisok köréhez tartozott. Szép, asszonyos verseket írt. 1939-ben New Yorkban telepedett le. Ott írta meg gyönyörű könyvét „Kezdetben volt a kert” címmel, ezt a pompás visszaemlékezést a századforduló Magyarországra, Körtvélyesre, a körtvélyesi kertre, a körtvélyesi emberekre.

Bédi-Schwimmer Róza a magyar feminizmus megteremtőinek egyike volt. Róza 13 éven át *A Nő* című lapnak a szerkesztője volt, 1918-ban a Károlyi kormány svájci követe. Emiatt később el kellett mennie Magyarországról. Amerikában telepedett le. 1929-ben nem írta alá azt, hogy, ő fegyverrel is, ha kell, védelmébe veszi az Amerikai Egyesült Államokat, és ezért nem kapott állampolgárságot. Bédi-Schwimmer Róza 1937-ben Béke-díjat kapott, és 1948-ban, halála évében, felterjesztették a béke Nobel-díjra is.

De nem feledkezhetünk meg *Kéthly Annáról* a magyar szociáldemokrácia egyik legnagyobb alakjáról sem. 1922-től 1944-ig országgyűlési képviselő, a *Nőmunkás* című lap szerkesztője, a Magyar Szociáldemokrata Párt egyik oszlopa volt. 1948-ban kizárták a Magyar Szociáldemokrata Pártból. Az egyesülés után nem csatlakozott az MDP-hez, és végül 1949-ben börtönben végezte ezt a korszakot. 1954-ben amnesztiával szabadult. 1956-ban csatlakozott a Nagy Imre-kormányhoz. Természetesen menekülnie kellett az országból. Brüsszelben élt és halt meg.

Ők valamennyien a történelem nagy magyar asszonyai, akik sokat tettek a haladásért. De beszélni kell azokról a nőkről is, akik hozzájuk hasonlóan, ám egyelőre ismeretlenül teszik a dolgukat a világban. Dolgoznak, alkotnak, gyereket nevelnek. Ők a világ legnagyobb kisebbsége, - ahogyan Ferenczi Andrea szokta mondani. Az általa 2003-ban alapított Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség éppen azzal a céllal jött létre, hogy javítsa a nők esélyegyenlőségét azaz élet minden területén, támogassa a női érdekérvényesítést. A Szövetség feladatának tekinti a kormányzati, az üzleti, a tudományos és a civil szféra közötti párbeszéd elősegítését. Tevékenysége során igyekszik átvenni azokat a jó európai és amerikai példákat, amelyeket érdemes nálunk meghonosítani. A Szövetség tavaly írta ki először a „**Legjobb Női Munkahely**” pályázatot, amelynek fővédnökségét Vladimir Spidla, az Európai Bizottság tagja vállalta el, és védnökei voltak dr. Gurmai Zita és Járóka Livia európai parlamenti képviselők. A pályázat kiírásban partnerként működtek közre a Szociális és Munkaügyi Minisztérium, valamint a 170 éves piacvezető amerikai multinacionális cég, a Procter&Gamble, amelynél a női karrier és a családi élet összehangolását segítő szemléletmódnak és gyakorlati módszereknek példamutató hagyományai vannak. A Szövetség rendezte meg 2007. november 23-24-én a Parlamentben Magyar Nők Világkonferenciáját, ezt a páratlan sikeres és óriási érdeklődésre számot tartó kétnapos rendezvényt, amelyre négy kontinens húsz országából érkeztek előadók és vendégek, s mely az első lépés volt az országhatárokon átívelő összefogás felé. Nem véletlen, hogy fővédnöke Dr. Göncz Kinga, a Magyar Köztársaság külügyminisztere és Dr. Gurmai Zita, Európai Parlamenti képviselő, házigazdája Dr. Szili Katalin, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének elnöke, támogatói pedig, a Külügyminisztérium Szociális és Munkaügyi Minisztérium Esélyegyenlőségi Szakállamtitkárság és a Procter&Gamble voltak.

Mi magyar nők fogjunk össze egy jobb világért! -mondta bevezetőjében Ferenczi Andrea, aki hivatásának tekinti bátorítani és erősíteni a magyar diaszpóra, valamint az anyaországi magyar nők együttműködését és hálózatait. Megismertetni a magyar származású nők eredményeit a gazdaság, a politika, a tudomány, a kultúra, a média és a sport területén. Bemutatni tevékenységüket a globális problémák megoldásában és a humánus értékek képviselésében, elősegíteni a világ különböző országaiban élő nők tapasztalatainak megismerését és támogatni mind szorosabb együttműködésüket.

A Szövetség 2006. márciusában indított el egy kezdeményezést, amely felhívja a társadalom és a döntéshozók figyelmét a fogyatékossgal élő nők, mint a társadalmi kirekesztettség által egyik legveszélyeztetettebb csoport sajátos helyzetére. 2008-ban a szervezet által megrendezett, „**Március a Fogyatékossgal Élő Nőké III.**” konferencia középpontjában a fogyatékos sport média- szereplésének előmozdítása állt. Bemutattak olyan sikeres, a sport mellett munkát is vállaló fogyatékos nőket, mint Dani Gyöngyi, Pásztori Dóra és Dóra Krisztina paralimpikonok, akiknek küzdelmeiből, életútjából tapasztalatot meríthetnek, sikereikből pedig, töltekezhetnek hasonló sorsot osztó nőtársaik, és akik példaként szolgálhatnak az egészséges embertársaik számára is.

Nagyon szeretnénk, mondta el az elnök asszony, ha a világ megismerné sikeres magyarországi projektjeinket. Ennek jegyében tervezzük a Magyar Nők Világkonferenciájának újbóli megrendezését – 2009-ben Washingtonban.

És ennek érdekében vettük fel az ENSZ-szel a kapcsolatot, hogy tanácsadó szervezetként részt vehessünk a világszervezet munkájában. A „Consultative NGO Status” elnyerése lehetőséget teremt majd Szövetségünknek arra, hogy nemcsak Európában, de a világ bármely pontján a mi céljainkkal azonosan gondolkozó civil szervezetekkel, az üzleti élet szereplőivel egymást segítő együttműködést építsünk ki.

Dogossy Katalin